

המקום הזה הוא ביתנו, עליו לא נוותר

כנוי אורות

T A P S
ג'ורג' סי סקוט טימוטי האטון (אנשים פשוטים)

חפית: סטני גרפה במאי הירוד בקר מוסיקה: מוריס דאר

בכורה ארצית

"סטודיו" תל-אביב

מליל שישי ב-10.00

מוצאי-שבת 9.30 - 7

ימי חול 7.00 - 4.30

רעים
למטרת נישואין
שרות הוגן, יחס אישי ומסור,
אמינות ומספר חתונות רב.
20 שנות ניסיון והצלחה!
תל אביב בן יהודה 58 טל 03-282932

סיפור אהבה
מרתק וטועם...
Butterfly
הפרפר האדום
בכיכובה של
פיאה
זאדורה
מבוסס הוזהב
תגלית השנה
מכורה ארצית
מליל שישי 12 - 10
"לימור" ת"א
שבעה כותבים

PANTENE
PANTENE
Vitamin Hair Tonic
מי השיער הידועים
בכל העולם להבראת
השיער ולמלחמה
בקשקשים ובנשירה.
להשיג בבתי מרקחת
מיוצר ע"י פנטן - שווייץ
מקבוצת חברות הופמן לה רוש
יבואנים: דיפרים ושות' בע"מ

תן טרמפ
לחייך

(המשך מעמוד 9)
שאף להגיע ולתרום יותר. כעבור שנה נשלחו כמה מבני המחזור שלו לקורס קצינים. אייל לא היה ביניהם. כאשר ביקש לדעת מדוע לא צורף, נאמר לו: "הכה לקורס הבא". עבור הצעיר בן ה-19 היתה זאת אכזבה מרה. אייל נקרע בין רצונו הטיביעי למלא את מישאלות אביו. ובין הדחף להתמרד. בין המיטען הכבד שהועמס על כתפיו ובין יכולתו הממשית. הוא מצא את האומץ לקרוא תגר על אביו, אך לא היו לו הכוחות הנפשיים להתנער מן הציפיות שדבקו בו. עמוק בתוכו הוטבע בו הרצון להידמות לאביו. כאשר הבין יום אחד, כי הוא אינו מצליח להשיג את המטרה ש"הוצבה לפניו, נשבר. רגישותו ועדינותו לא סייעו לו בזמן שהצריך בחינה מפוכחת של הדברים, כדי לגלות את סגולותיו האמיתיות. הוא שקע בדיכאון. כעבור זמן קצר קיפד את חייו.

רגשות אשם

אחרי מותו של הבן התברר לאב כל אשר ענינו סחו מלך-אות בעוד מועד. לאיש הנוקשה היתה עוד תכונה בולטת מאוד. הוא היה בעל חוש-צדק מפותח. בצבא הוא זכה להערכה רבה על כך ממפקדיו ומפקדיו כאחד. הכל ידעו שהוא מתייחס לכל אחד עלי-פי המגיע לו, ללא משוא פנים. רגישותו המוסרית הגבוהה הפכה לשם דבר. אך ביחס לאסון שפקד את מישפחתו, היא היתה לו ל"רושץ".

מתי האשים את עצמו במה שקרה לבנו. הוא לא היה יכול להדחיק את הדברים. להיפך, הוא היה צריך להתעמק ולחדור-ליטור דותיהם. כאילו קרא לו קול פנימי לדוש בהם שוב ושוב. וככל שהלך ודושה בהם, שעה בחינוכו של בנו וביחסו אליו. הוא השתכנע שאייל התייסר קשות בשל המבוי הסתום שאליו נקלע. ונטל על עצמו את האחריות המלאה לכך. המפקד הקשוח נשבר. הוא שקע כל כולו בעולמו הפנימי. כלפי חוץ המשיך להפגין את אותה אר-שת רצינית ובוסתת. אך היה זה רק צילו של האיש הפעיל והנמרץ. ידידיו הקרובים מצמרת הצבא קיוו והאמינו שזהו משבר זמני. שעם הזמן זה ייחלף ושהוא ישוב לב-סוף לאיתנו. אך מתי לא היה מסור גל להתגבר על מה שעבורו היתה האמת הקשה והכואבת. להתגבר פירושו היה לשכוח. להבליג, ל-התעלם, לברוח. להתפשר עם מצ-פוני - כל מה שהיה ההיפך הגי-מור מאישיותו. הוא לא יכול היה לבגוד בעקרונותיו המקודשים, ש-היו חלק ממנו עצמו.

אשתו, ניצה, אחות במיקצועה, היתה כל העת לצידו. היא נאלצה להתמודד בעת ובעונה אחת עם הכאב שפקד אותה בעיקבות מות בנו, ועם בעייתו של בעלה. בשל כך עזבה את עבודתה בבית-חולים השרון בפתח-תיקו. היא היתה האדם הקרוב ביותר למתי, אך גם היא לא תפסה אלא חלק קטן ממאבק האמינים שהתרחש בנפשו. לפני יותר משנתיים נסעו בני-הזוג, יחד עם בתם, ללונדון. שם שירת מתי בקונסוליה של יש-ראל. כולם קיוו כי הריחוק מן הארץ ישפר את מצבו. ואכן, כש-חזר ארצה, לפני חמישה חודשים, הופתעו קרוביו וידידיו לטובה. האיש כאילו התחיל לפרוח מחדש. הוא העז אפילו להעלות חיוך על פניו. חבריו הרבים מקרב אל-פי צה"ל, שדאגו לו כל העת, חשו הקלה. אך הם לא ידעו שה-קצין ששב מאנגליה מציג לפניו רק ארשת חיצונית. בתוך תוכו פעם הכאב במלוא עוצמתו. מאז מות הבן פקד מתי את קיב-רו מדי יום ביומו. למעט התקופה

שבה שהה בלונדון. היו שראו בכך דבר המקשה על שיקומו, וניסו לשדלו להקטין את תדירות ביקוריו. מאז שובו ארצה, הוא שב להרגלו. הוא היה פוקד מדי בוקר, בחשאי, את קברו של אייל. לפניו היה יכול לפתוח את סגור ליבו. אחר-כך היה חוזר לטירדות החיים ולתפקיד שנטל על עצמו לשחק לעיני הסובבים אותו.

החלטה פתאומית

מתי הודיע על רצונו לפרוש מצה"ל. הוצעו לו מישירות אורחיות רמות-דרג. ביניהן מיש-רה בכירה בבנק הפועלים. הוא שקל כבר את קבלת המישרה, אך בינתיים שוחח חברו, רב-אלוף צבי ("צ'רה") צור עם מנכ"ל מיפעלי מלט נשד, תת-אלוף (מיל') מנחם ("מן") אבירם. מן מיהר להציע לניב את מישרת מנהל אגף כוח-האדם בחברה. מתי התייעץ עם כמה אנשים. חבריה-נסת מרדכי ("מושה") גור, שמינה אותו בזמנו לתפקיד קצין-שלישות ראשי, יעץ לו לקבל את המישרה בנשד, שבה ראה עבודה מעשית יותר ותעשייתית. מתי קיבל את עצתו.

נקבע שמתי יתחיל בתפקידו ב-יום הראשון בשבוע שעבר. הוא לקח חומר הקשור לתפקיד לעיון בביתו. וביום הראשון אכן התייצב לעבודה. בצהריים אכל ביחד עם מן, והתנהלה ביניהם שיחה באוויר רה נעימה ונינוחה. אחר-הצהריים התקיימה ישיבת-הנהלה, שבה הציג מן את מתי. הועמדה לרשותו מכר-נית וולן, והוא היה אמור להש-תלב באופן מלא בהיחול החברה.

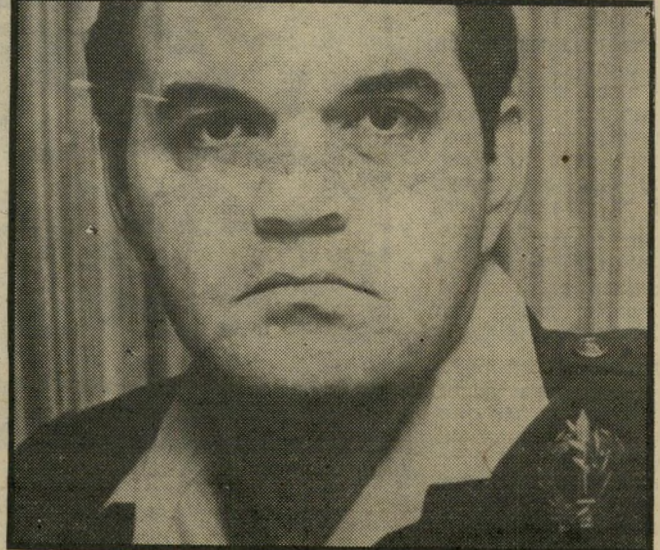
למחרת בבוקר הוא התאכזר. הוא השאיר פתק, שבו היו רשומות שלוש מילים בלבד: "למן, סלי-חה, מתי". לגבי מניעי ההתאכזות

דרך: הספורט. שהיה ונשאר אה-בתו הגדולה. בנו לא פיגר בכך אחריו. השניים היו אוהדים מוש-בעים של מכבי תל-אביב. במהלך מישחקי הכדורסל, שאליהם נהגו לבוא ביחד, היו יוצאים מכליהם מרוב התרגשות והתלהבות. מתי, ששימש בעבר שלישי-הצי-באי של משה דיין, בעת שהיה שריהביטחון, נהג לשבת במישחקים לצד דיין, שגם הוא היה אחד נלהב של מכבי תל-אביב. בין מתי וניי-צה ניב ובין משה ורחל דיין נק-שרו קישורי ידידות עמוקים. ש-נמשכו גם אחרי שהשניים חדלו לעבוד יחד. אחרי מותו של דיין נשמר הקשר עם רחל. מתי ליווה אותה למישחק גמריהגביע בכדור-סל, שהתקיים לפני שבועיים.

בלי פשרות

מותו הפתאומי היכה ב-הלם את כל חבריו ומוקיריו. "יום לפני כן אכלנו ארוחת-צהריים ביחד ודיברנו על כדורי-סל", סיפר מנחם אבירם. "הוא הזמין אותי למישחקים והיה ב-מצב-רוח טוב. על הבן נמנעתי מלדבר איתו, כי ידעתי שזאת נקר-דה רגישא אצלו. אחרי מותו של מתי, שאלו אותי אם הרגשתי ב-משהו. לא היה שום דבר מיוחד בהתנהגותו. הוא היה באופן כללי אדם בעל התנהגות עצורה. ארשת הפנים שלו לא הסגירה את רחשי-ליבו."

"אני הכרתי אותו בכמה תפקי-דים", סיפר מוטה גור, "מיניתי אותו לקצין-שלישות ראשי, כי ראיתי בו מומחה ממדרגה ראשונה לטיפול באנשים ובכוח-אדם. הוא היה אדם מאוד קשוח ומופנם. אבל בעל חוש צדק מפותח מאוד. אצלו קיבל כל אחד את מה שמגיע לו בלי עזרת, סוסיס, כפי שקור-

תת-אלוף ניב כדור על הקבר

אים לזה בעגה הצבא. ת. זה חשוב מאוד בתפקידים הבכירים. זכור לי שהתערב במיקרה שבו אלוף-פיקוד נתן דרגה למי שלא הגיע לו. "היתה לו רגישות מוסרית גבו-רה ביחס לגורמות ההתנהגות ב-צבא. בתקופת מלחמת-ההתשה היו קיימות כל מיני קרנות בצבא. שתפקידן על כספיהן היה לוקה בחסר. הוא נזעק אז להילחם ב-תופעה הזאת." "הוא היה אדם שאיכפת לו מכל דבר", סיפר תת-אלוף (מיל') דן מיכאלי, "היו לו דרישות גבוהות מהסובבים אותו, וגם ידע לתת מעצמו. לפעמים היו לו קשה לעשות כל מיני פשרות, שאנשים נאלצים לעשות בחייהם. במה ש-נגע למצפוננו הוא לא ידע פשרות." יוסף הימן

השאיר רק רמז אחד: הוא כיוון את היריה לעבר ליבו, האבר המ-סמל יותר מכל את כאבו ושיב-יונו. ברור שהוא לא תיכנן זאת מ-ראש. לא רק העובדה שקיבל על עצמו משרה והתחיל לעבוד מעי-דים על כך. לפני ששלח יד ב-נפשו עוד הספיק לשכפל מפתחות רזרוויים למכוניתו החדשה. חש-בוגית-מס על דמי השיכפול גמי-צאה בכיסו. אדם ההולך למות אינו זקוק למפתחות רזרוויים. על פי כל הסימנים בשלה בו ההח-לטה לשים קץ לחייו זמן קצר בלבד לפני שביצע אותה. שיבעת מדורי הגהיגנום שעבר עד שמצא מנוחה סופית לנפשו, גרמו לו לאבד הרבה מחויבותו וממירצו. אך בנושא אחד הוא נשאר פעיל ונלהב לכל אורך ה-